

Arrest

nr. 143 543 van 17 april 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 5 mei 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 april 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zonder voorwerp is en van de beslissingen van 22 april 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De eerste bestreden beslissing:

*"D., G. (R.R.: xxx)
geboren te Avshar op (...)1962*

*en echtgenote:
K., S. (R.R.: xxx)*

geboren te Goravan op (...)1969

wettelijke vertegenwoordigers van:
D., M., geboren te Afshar op (...)1998
D., M., geboren op (...)2011

allen van nationaliteit: Armenië
adres: (...) 8000 Brugge

Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, ingediend op datum van 10.03.2014 door de advocaat van betrokkenen, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek zonder voorwerp is geworden.

Reden:

Betrokkenen staan momenteel onder een inreisverbod voor het Schengengrondgebied dat hen werd betekend op 13.07.2013. Dat inreisverbod verbiedt hen zich op het Schengengrondgebied te bevinden voor een periode van drie jaar. Het inreisverbod werd niet opgeheven of opgeschort. Krachtens artikel 7, 1 alinea 12, artikel 74/12 §1, 3e alinea en § 2 en §4 van de wet van 15 december 1980 mogen betrokkenen zich NIET op het Belgische grondgebied bevinden.

Er werd aan betrokkenen een bevel om het grondgebied te verlaten met een termijn van 30 dagen betekend op 15.06.2012.

Ter herinnering: krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor de woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting hebben betrokkenen geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk. Indien betrokkenen wensen dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moeten ze dus terugkeren naar hun land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mogen betrokkenen zich niet op het Belgische grondgebied bevinden."

De tweede bestreden beslissing van de eerste verzoeker:

"De heer:

Naam, voornaam: D., G.
geboortedatum: (...)1962
geboorteplaats: nationaliteit: Avshar Armenië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

onmiddellijk na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

- Krachtens artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980, is hij het voorwerp van een inreisverbod:*

Betrokkene is onderworpen aan het inreisverbod dat hem werd betekend op 13.07.2013. Een bevel om het grondgebied te verlaten werd hem betekend op 15.06.2012. Betrokkene heeft tot nu toe geweigerd om aan beide gevolg te geven.

Krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor zijn woon-of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting heeft betrokkene geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Indien betrokkene wenst dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moet hij dus terugkeren naar zijn land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mag betrokkene zich niet op het Belgische grondgebied bevinden.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 dagen verminderd omdat:

- 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem betekend op 15.06.2012 en verblijft nog steeds illegaal in het Rijk."

De tweede bestreden beslissing van de tweede verzoekster:

"Aan mevrouw:

Naam, voornaam: K., S.
geboortedatum: (...)1969
geboorteplaats: Goravan
nationaliteit: Armenië

+ haar minderjarige kinderen:

D., M., geboren te Afshar op (...)1998

D., M., geboren op (...)2011

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

onmiddellijk na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

- Krachtens artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980, is hij het voorwerp van een inreisverbod:

Betrokkene is onderworpen aan het inreisverbod dat haar werd betekend op 13.07.2013. Een bevel om het grondgebied te verlaten werd haar betekend op 15.06.2012. Betrokkene heeft tot nu toe geweigerd om aan beide gevolg te geven.

Krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor haar woon-of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting heeft betrokkene geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Indien betrokkene wenst dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moet zij dus terugkeren naar haar land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mag betrokkene zich niet op het Belgische grondgebied bevinden.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 dagen verminderd omdat:

- 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten haar betekend op 15.06.2012 en verblijft nog steeds illegaal in het Rijk."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid op. Zij betoogt als volgt:

"(...) Verwerende partij heeft de eer de exceptie van onontvankelijkheid van de huidige vordering op te werpen op grond van het feit dat het aan verzoekende partij verboden is om zich op het grondgebied van het Rijk te bevinden.

Verzoekende partij is het voorwerp van een inreisverbod, zoals aan haar ter kennis gebracht op 13.07.2013, dat drie jaar geldt, dat niet is opgeheven, noch opgeschort. De minderjarige kinderen, die het verblijfsstatuut van hun ouders volgen, werden eveneens opgenomen in de beslissing tot opleggen van het inreisverbod. Op 06.05.2014 werd aan Verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 22.04.2014 ter kennis gebracht, waarbij haar geen enkele termijn meer werd toegekend om dit te doen.

Daarom is het haar tot 12.07.2016 verboden om zich op het Schengengrondgebied te bevinden, ten gevolge van de artikelen 7, eerste lid, 12° en 74/12, derde lid en de §§2 en 4 van de wet van 15 december 1980. Die beslissing werd niet aangevochten door verzoekende partij en het inreisverbod is thans definitief in het rechtsverkeer aanwezig.

De vordering is niet ontvankelijk. (...)"

2.2. De verzoekers betwisten het motief van de bestreden beslissingen niet dat stelt dat zij onder een definitief inreisverbod vallen dat dateert van 13 juli 2013. Dit inreisverbod is definitief in die zin dat de verzoekende partijen er geen rechtsmiddel meer tegen kunnen aanwenden. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt bovendien niet dat dit inreisverbod door het bevoegde bestuur zou zijn opgeheven, opgeschort of ingetrokken. Evenmin blijkt dat de verzoekers daartoe bij het bestuur een aanvraag indienden conform artikel 74/12 van de vreemdelingenwet. Overigens blijkt uit artikel 74/12 van de vreemdelingenwet dat de aanvraag tot opheffing of opschorting moet worden aangevraagd bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland, en dat de betrokken onderdaan van een derde land tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting geen enkel recht heeft op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Derhalve blijkt dat de verzoekers thans onder de gelding vallen van een inreisverbod dat tot nader order niet is vernietigd of geschorst door de Raad en waarvan ook niet blijkt dat het door het bevoegde bestuur is ingetrokken, opgeschort of opgeheven.

Gelet op het feit dat de verzoekers onderworpen zijn aan een inreisverbod, waardoor hen "de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten" wordt verboden, kan een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissingen slechts aanleiding geven tot (nieuwe) negatieve beslissingen van de gemachtigde, daar het inreisverbod de toekenning van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet verhindert. Zodoende kunnen de verzoekers op heden geen wettig belang doen gelden bij hun beroep tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van voormeld artikel 9bis zonder voorwerp werd verklaard en kan dit beroep geen enkel nuttig effect ressorteren.

Uit voorgaande bespreking blijkt eveneens dat het motief van de bevelen om het grondgebied te verlaten dat stelt dat "Krachtens artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980, is hij/zij het voorwerp van een inreisverbod" correct is.

Gelet op het bovenstaande is het beroep onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste actuele en wettig belang.

Het proces-verbaal van openbare terechtzitting van 8 april 2015 vermeldt het volgende: "De wnd. voorzitter merkt op dat verzoekende partij een inreisverbod van drie jaar werd opgelegd en vraagt naar het belang. Verzoekende partij merkt op dat zij een hogere rechtsnorm heeft aangevoerd, namelijk artikel 8 EVRM en stelt dat het belang aangetoond werd. Verwerende partij stelt dat er geen toepassing gemaakt kan worden van artikel 8 EVRM aangezien verzoekende partij nooit verblijfrecht heeft gehad."

Het betrokken inreisverbod geldt echter voor de hele familie, zodat er in casu geen sprake kan zijn van een schending van het gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

Het beroep is dan ook niet ontvankelijk wegens gebrek aan belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC